

POTKAN PEPA A LINKA 150

Dovolte abych se představil, jmenuji se Pepa a jsem potkan z rodiny Augustynkových. Jsem tady celkem šťastný, dávají mi jídlo a mazlí se se mnou. Jednou jsem jim dokonce zachránil dům a o tom bych vám chtěl dneska vyprávět. Začaly prázdniny a moje rodina se vydala na dovolenou k moři. Nechali mi dávkovač na jídlo a dávkovač vody. A tady to všechno začíná.

Byl jsem doma asi den, všechno klapalo, měl jsem pro sebe celý dům, spoustu jídla a vody. Říkal jsem si, že je to fajn a že se nemůže nic pokazit. Ale to jsem si mohl jenom myslet... Když jsem spal, probudilo mě nějaké praskání. Z jednoho pokoje vycházelo blikavé světlo. Otevřel jsem si klec a cupital jsem do té místnosti. Viděl jsem, jak ze zásuvky pod stolem lítaly jiskry a pak najednou... Stůl začal hořet. Nevěděl jsem, co mám dělat. Bylo to hrozné, ale pak jsem si vzpomněl, jak se mladší syn rodiny učil, k čemu jsou hasiči a jaké je na ně číslo. Rychle jsem běžel k pevné lince a tlapkou jsem vyťukal číslo 150. „Dobrý večer, tísňová linka hasičů, mluvte.“ „Jsem potkan Pepa. Moji páníčkové odjeli na dovolenou a nechali v zásuvce nabíječku od mobilu, která začala jiskřit a od těch jisker chytnul stůl.“ „Dobře, a vaše adresa?“ „Jo promiňte, já zapomněl. U lesa 4. Hlučín.“ „Dobře, posílám vám tam hasiče.“

Jakmile přijeli hasiči, hned mě vyprovodili z domu, vytáhli hadice a začali hasit.

Když hasiči odjeli, přijela policie a začala se mě vyptávat, jak se to stalo a jaké je telefonní číslo majitele domu. Byl zázrak, že jsem si vzpomněl. Nadiktoval jsem jim číslo a oni zavolali páníčkovi a dali mi telefon, abych jim vylíčil, co se stalo. Jak to páníček slyšel, řekl, že hned zítra odletí zpátky domů. Policisté tedy řekli, že do zítřka tady v domě můžu zůstat. A že děkují za spolupráci. No a tady můj příběh končí. Páníčkové se vrátili a hrozně moc mi děkovali, že jsem jim zachránil dům. A ponaučení z tohoto příběhu je, že NIKDY nenechávejte elektrické spotřebiče v zásuvce, když nejste doma.